

[Strona Główna](#) > ... > [Roszczenia Pieniężne](#) > [Europejski Nakaz Zapłaty](#) > [Luxembourg](#)

Europejski nakaz zapłaty

 Luksemburg

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Oprócz postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. prawo luksemburskie przewiduje szybkie odzyskiwanie należności w ramach postępowania nakazowego (*ordonnance sur requête*) przed sądem okręgowym (w przypadku roszczeń na kwotę przekraczającą 15 000 euro). Postępowanie przed sądem pokoju (*juge de paix*, w przypadku roszczeń do 15 000 euro) omówiono w rozdziale dotyczącym drobnych roszczeń: zob. temat „[Drobne roszczenia – Luksemburg](#)”.

1.1 Zakres i postępowanie

Zainteresowany może albo złożyć pozew o wydanie orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych (*action en référé*), albo wszcząć postępowanie o wydanie nakazu zapłaty (*ordonnance de paiement*).

Powództwo o wydanie orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych wymaga przeprowadzenia postępowania co do istoty sprawy, co oznacza, że wykonanie wszystkich czynności procesowych jest dosyć kosztowne.

Postępowanie nakazowe to najszybsze i najtańsze postępowanie służące odzyskiwaniu należności.

Postępowanie to może przebiegać w różny sposób, w zależności od kwoty do odzyskania.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie nakazowe dotyczy roszczeń pieniężnych, których kwota przekracza 15 000 euro (bez odsetek i kosztów).

Postępowanie nakazowe można wszcząć tylko wobec dłużników, którzy mają miejsce zamieszkania w Luksemburgu.

Postępowanie to można wszcząć tylko w przypadku roszczeń pieniężnych udokumentowanych na piśmie. Postępowanie nakazowe nie może zatem służyć uzyskaniu szybkiego nakazu zapłaty odszkodowania.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Wierzyciel, który chce uzyskać nakaz zapłaty na kwotę przekraczającą 15 000 euro, musi skierować sprawę do prezesa sądu okręgowego właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, chyba że może okazać ważną klauzulę prorogacyjną. Na obszarze Wielkiego Księstwa Luksemburga istnieją dwa sądy okręgowe: w Luksemburgu i w Diekirch.

Zastosowanie mają zwykłe zasady dotyczące właściwości sądu.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu zapłaty należy złożyć w kancelarii sądu okręgowego. Pod rygorem nieważności pozew musi zawierać nazwisko, imię, zawód i adres stałego zamieszkania lub pobytu stron powodowych i pozwanych, przedmiot pozwu, zarzuty i dowody na poparcie pozwu.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie ma standardowego formularza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie ma przymusu adwokackiego w kontekście złożenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Wierzyciel musi określić przedmiot pozwu (tzn. żadaną kwotę) i przedstawić zarzuty (tj. przyczyny powstania roszczenia pieniężnego). Opis może być pobieżny, lecz należy podać uzasadnienie. Zakres wyjaśnień zależy w praktyce od złożoności sprawy: jeżeli dowody mówią same za siebie, wyjaśnienie może być pobieżne.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wierzyciel musi dołączyć do pozwu dowody. Sąd dokona oceny dopuszczalności pozwu przede wszystkim na podstawie dostarczonych dokumentów.

Możliwe jest tylko przedstawienie dokumentów; na tym etapie postępowania wierzyciel nie może udowodnić zasadności swojego roszczenia w inny sposób, na przykład przy pomocy zeznań świadków.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew, jeżeli uzna, że istnienie roszczenia nie zostało dostatecznie udowodnione na podstawie dostarczonych wyjaśnień.

Postanowienie o odrzuceniu pozwu wymaga uzasadnienia, tak jak każde inne orzeczenie sądu.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu nie podlega zaskarżeniu. Należy jednak zaznaczyć, że wierzyciel może wszcząć inne postępowania przed sądem rozstrzygającym sprawę lub przed sądem orzekającym w przedmiocie środków tymczasowych.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik, który otrzyma nakaz zapłaty, ma trzydzieści dni na wniesienie zarzutów.

Zarzuty należy wnieść w formie pisemnego oświadczenia, które składa się w kancelarii osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika. Zarzuty należy uzasadnić, przynajmniej pobieżnie, oraz dołączyć do nich dokumenty potwierdzające sprzeciw.

Sekretarz wpisuje oświadczenie o wniesieniu zarzutów do rejestru kancelarii, wydaje potwierdzenie osobie wnoszącej zarzuty i powiadamia o nich powoda.

Należy zaznaczyć, że o ile termin na wniesienie zarzutów wynosi piętnaście dni, w rzeczywistości można je wnieść do momentu, gdy wierzyciel zażąda wydania tytułu wykonawczego (*titre exécutoire de l'ordonnance*). Ponieważ rzadko zdarza się, aby wierzyciel zażądał wydania tytułu wykonawczego bezzwłocznie po upływie trzydziestu dni, dłużnik często ma więcej czasu na wniesienie zarzutów niż przewiduje ustawa, jednak nie ma co do tego pewności, która ogranicza się do pierwszych trzydziestu dni.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów przez dłużnika wstrzymuje postępowanie, co oznacza, że bezzwłoczne wydanie tytułu wykonawczego nie jest możliwe. Natomiast niektóre skutki doręczenia nakazu zostają utrzymane, na przykład odsetki nadal są naliczane od dnia, w którym postanowienie zostało doręczone dłużnikowi.

Sędzia rozpatruje zarzuty. Jeżeli uzna je za zasadne, stwierdza to w postanowieniu zawierającym uzasadnienie i orzeka, że postanowienie, które wydał wcześniej, zostaje uznane za niebyłe. Jeżeli zarzuty są zasadne tylko częściowo, sędzia podtrzymuje postanowienie o wydaniu nakazu zapłaty w odniesieniu do części roszczenia uznanej za zasadną. Jeżeli zarzuty zostaną oddalone, sąd orzeka na niekorzyść dłużnika.

Należy zaznaczyć, że w ramach omawianego postępowania sąd może wypowiedzieć się bez wysłuchania stron. Sąd może wezwać strony do stawiennictwa, lecz rozprawa jawna nie jest obowiązkowa.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie wniesie zarzutów w terminie trzydziestu dni od daty doręczenia postanowienia, wierzyciel może wystąpić do sądu o wydanie tytułu wykonawczego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wniosek w formie pisemnego oświadczenia składa w kancelarii wierzyciel lub jego pełnomocnik. Wniosek zostaje wpisany do rejestru.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jeżeli postanowienie doręczono dłużnikowi osobiście, tytuł wykonawczy ma skutek postanowienia kontradiktoryjnego i może być zaskarżony jedynie w drodze zażalenia w terminie piętnastu dni od daty doręczenia. Jeżeli natomiast postanowienia nie można było doręczyć dłużnikowi do rąk własnych, tytuł wykonawczy ma skutek postanowienia zaocznego, od którego przysługuje sprzeciw w terminie piętnastu dni od daty doręczenia, który to termin biegnie równocześnie z terminem zażalenia.

Powiązane strony

<http://www.legilux.lu/>

<https://justice.public.lu/fr.html>

Ostatnia aktualizacja: 09/01/2026

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.